

İki Yakam İstanbul

– Volimte · 05 Eylül 2014

İki Yakamda da İstanbul'um Ol Ey Yar!.

Boğaz'ının mavi ve berrak denizinde kaybolayım yar.
Alaborana kat beni. Girdabın da sürükle..
Şayet ben, sensiz nefes alamıyorum. İ
smini sayıklarken kesiliyor birden nefesim, soluk soluğa kalıyorum..
Şu kış günlerinde yalnız bırakamıyorum seni.
Deniz'in ne kadar soğuk olsa da ben üşümeyi seviyorum.
Öyle ya zaten..
Ölmüş ile Ölümsüze çare yok...
Senin Adın İSTANBUL Azizim...
Suyun kadar berrak, kız kulen kadar dillere destansın..
Paylaşılamayan bir EŞ' sin sen, Eşi benzeri bile olmayan..
iki yakanda yakamda olacak Azizim.
Yağmur, kar, kış demeden ben hep seninle olacağım..
ola ki bir şey olur sana, dayanamam... hırçın dalgalarını vurursun amansızca kıyına.
Olaki bir zemheri ayazın kırağları düşer üzerine..
Seni izlemeye gelenler dert yanar sitem içinde elem eylerler
İkimiz ortak oluruz onların soğuk hayallerine....
Senin Adın İSTANBUL Azizim...
Martıları üzerinde sevindiren İSTANBUL..
Şimdi martının Simit'e özlemi gibiyim.
Hayata tutunacak tek hayatımsın sen benim...
Sen benim , üzerinde barındırdığın can Simitimsin.
Ben, sen olmadan bir hiçim.
Kısacası sen benim;
Nefes alıp vermem,
Yüzümde tebessümlerimi belirten,
Mutlu olmamı sağlayanımsın.
Nurumsun.. Sururumsun..
Sen benim HERŞEYİMSİN!..
İki Yakanda yakamda, İki yakamda Yakanda olacak kadar, çok SEVİYORUM seni!!...

30.10.2013

Büşra Karacan